

सेनामुखी f. N. pr. einer Göttin RĪĠA-TAR. 3, 161.

सेनारत्न m. pl. Feldwache AK. 2, 8, 2, 29. H. 763.

सेनावास m. Lager, castra VARĀH. BRH. S. 48, 17.

सेनावाक् m. Heerführer MBH. 4, 503. 509.

सेनास्थान n. Lager, castra TAIK. Ind. zu 2, 8, 2.

सेनाव्यूह m. Aufstellung eines Heeres, Schlachtordnung Verz. d. Cambr. H. 7, 12. fg.

सेनाकृन् s. सेनकृन्.

सेनि s. तीर्थ°.

सेनीय adj. am Ende eines comp.: युक्त° adj. von युक्तसेन von einem Fürsten handelnd, der an der Spitze eines Heeres (im Felde) steht, Suçr. 1, 122, 2.

सेन्द्र (2. स + इन्द्र) adj. mit Indra verbunden, sammt I.: देवा: TS. 7, 3, 42, 5. 2, 5, 4, 1. 5, 5. अग्नि 5, 4, 1. 6, 1, 10, 2. AIT. Br. 3, 15. ÇAT. Br. 1, 4, 2, 33. यज्ञ 2, 5, 2, 18. PAÑĀT. Br. 15, 5, 24. MBH. 13, 4180. R. 3, 51, 6. Spr. (II) 7166. Davon nom. abstr. °ता f. AIT. Br. 6, 17. ÇAT. Br. 13, 2, 9. °त्वं n. TS. 2, 5, 2, 6.

सेन्द्रगण (2. स + इन्द्र) adj. sammt Indra's Schaaren MBH. 5, 7110.

सेन्द्रिय (2. स + इन्द्र) adj. 1) mit Vermögen —, männlichem Vermögen u. s. w. ausgestattet. — 2) sammt den Sinnesorganen °M. 1, 55.

सेन्द्रियत्वं n. nom. abstr. zu सेन्द्रिय 1) AIT. Br. 1, 4, 17.

सेन्य (von सेना) 1) adj. durch Speerwurf veranlasst: वध AV. 1, 20, 2. 6, 99, 2. — 2) m. Speerwerfer, Kriegermann RV. 1, 81, 2. 7, 30, 2. AV. 18, 1, 40 (RV. v. l.). — Vgl. सैन्य.

सेमती f. Rosa glandulifera NĪPAŚIṢHA-P. 52 nach ÇKDN. — Vgl. सुमना.

सेय n. von सा = सन् in शत°.

सेयन m. N. pr. eines Sohnes des Viçvāmitra MBH. 13, 257 nach der Lesart der ed. Bomb., सयन ed. Calc.

सेर (2. स + इरा) adj. zur Erklärung von सीर ÇAT. Br. 7, 2, 2, 2.

सेराक् m. ein milchweisses Pferd, Schimmel H. 1238.

सेरु (von 1. सि) adj. bindend, fesseln P. 3, 2, 159. VOP. 26, 149.

सेर्य (2. स + ईर्या) adj. (f. छा) neidisch, eifersüchtig PRAB. 17, 6. KATHAS. 13, 75. 17, 126. सपत्नी° auf 42, 202. °म् adv. 6, 145. BHAG. P. 4, 4, 13. 8, 10. PAÑĀT. 27, 10.

सेल्, सैलति v. l. für शेल् DĀTUP. 15, 36.

सेल eine best. hohe Zahl (bei den Buddhisten) MĒL. asiat. 4, 640. — Vgl. सेलु.

सैलग m. Räuber, Wegelagerer AIT. Br. 7, 1, 8, 11. ÇAT. Br. 13, 4, 2, 10. ĀÇV. ÇA. 10, 7, 6. — Vgl. सैलग.

सेलु 1) eine best. hohe Zahl (bei den Buddhisten) MĒL. asiat. 4, 639. Vgl. सेल. — 2) = शेल् Suçr. 1, 237, 21.

सेल्यपुर n. N. pr. einer Stadt RĪĠA-TAR. 8, 201. 205.

सेल्हार N. pr. eines Geschlechts Verz. d. Oxf. H. 332, a, 3.

सेव्, सेवति und सेवते (सेवने) DĀTUP. 14, 30. सिषेवे, ससेविष्ठ VOP. 8, 118. सेविष्यते, सेवितुम्; सेविता P. 1, 2, 18, Schol.; act. nur hier und da des Metrums wegen. Der Gegensatz von सेव् ist त्यज्. 1) mit loc. sich aufhalten bei: सस्य: सेत: स्थायी सेवते ÇAT. Br. 3, 6, 2, 4. 5. — 2)

mit acc. sich aufhalten —, verweilen bei, besuchen, bewohnen, zum Aufenthaltort erwählen, sich begeben zu, auf: चतुष्पथम् M. 4, 131. तस्या जलम् MBH. 13, 1845. MEGH. 50. Spr. (II) 4978. तस्यैकं काञ्चनं प्रङ्गं सेवते यदिवाकारः । सपरं राजतं प्रङ्गं सेवते यन्निशाकरः ॥ R. 4, 41, 41. 3, 22, 8. तीरनलिनी कारण्डवः सेवते VIKK. 41. श्मशानम् Spr. (II) 608. गात्रच्छायां मदान्धनागस्य 2213. तम् (वटम्) अघगञ्जनः सर्वात्मना सेवते Spr. (II) 1603. सेवते यदि सरीसृपास्तृणाद्याणि VARĀH. BRH. S. 28, 13. राजद्वारम-रुर्निशं खड्गपाणिः सेवते HIT. 98, 18. तं यातं दद्रुमर्गधाः क्रव्यादश्च सिषे-विरे gingen ihm nach, umschwärmten ihn BHATT. 14, 97. सेव्यतां मध्य-भावेन राजवह्निगुरुस्त्रियः so v. a. man bleibe in einiger Entfernung von ihnen, komme ihnen nicht zu nahe Spr. (II) 176, v. l. सेव्यमान (der Ort, Platz) den man inne hat R. 2, 33, 24. सेवितं besucht, bewohnt, einge- nommen (ein Ort) AK. 3, 4, 40, 96. BHAG. P. 4, 13, 8. ससेवितेश्वरद्वार Spr. (II) 788. सरो देवगणैः सेवितम् ÇUK. in LA. (III) 33, 3. देवगन्धर्व° MBH. 1, 1104. 5950. 3, 1756. 1758. 2402. शार्ङ्गलम् 2488. 5, 7095. 7351. R. 1, 51, 23. 2, 27, 11. 54, 27. 68, 15. 95, 3. 104, 2. R. GORR. 1, 34, 22. 37, 8. अगस्त्यसेवितामाशाम् 3, 22, 3. 66, 2. 78, 3. Spr. (II) 5949. BHAG. P. 1, 6, 12. 3, 33, 32. 4, 10, 5. पदव्यो ऽवधूतसेविताः 4, 4, 21. — 3) mit acc. bei Jmd verweilen so v. a. Jmd Dienste leisten, aufwarten, seine Achtung, — Unterthänigkeit u. s. w. bezeigen, es mit Jmd halten: वृद्धान् M. 7, 38. BHAG. 14, 26. MBH. 3, 27 (act.). HARIV. 1337. 13206. fg. (act.). R. GORR. 1, 60, 3. 79, 16. KĀM. NĪTIS. 3, 14. 11, 25. 15, 46. MEGH. 9. KU- MĀRAS. 7, 42. RAGH. 9, 19. ÇĀK. 132. Spr. (II) 606. 1301. 1511. 2597. 2851. 3036. 5457. 5608. 5826. 6175 (act.). 6789. 7104. 7133. KATHAS. 6, 1. 18, 128. 20, 178. 49, 8. 179. 228. RĪĠA-TAR. 3, 134. 150. 200. 4, 144. 6, 152. WEBER, KṢHNAḠ. 287. शिशुं सिषेव पात्रश्च स्वयं च श्वेतचामरैः PAÑĀT. 1, 4, 65. प्रतिदिनं तत्पादुकां सेव्यताम् Spr. (II) 6673. सेव्यमानो ऽपि हि स्त्रैः gepflegt (ein Kind) KATHAS. 14, 41. किमको सेवसे रत्नैरेवं मामीदृशैः so v. a. bedenken 38, 52. Auch von Unbelebtem, das aber als belebt gedacht wird: तौ सरंसि रसवद्विरम्बुभिः कूडितैः श्रुतिसुखैः पत- त्रिणाः । वायवः सुरभिषुप्परेणुभिष्कायया च जलदाः सिषेविरे ॥ RAGH. 11, 11. — 4) mit acc. der Liebe pflegen (von beiden Geschlechtern): जय- न्याम् M. 8, 365. उत्तमाम् 366. न सेवति रत्नस्वलाम् MBH. 13, 7337. HA- RIV. 8759. KATHAS. 12, 92. PAÑĀT. 45, 10. शालिङ्गनचुम्बनादिभिस्त्रिस्त- नीं सेवितुमुपक्रमे 263, 5. त्वं च जारो मनोलैल्यात्पुष्पताम्बूलसदृशः क- दाचित्सेव्यसे HIT. 87, 1. DHŪRTAS. 77, 4. — 5) mit acc. anblasen, anwehen vom Winde, der gleichsam als dienstbarer Geist gedacht wird: मलयं दूर्धरं चैव सेवित्वा चन्दनानिलः । सुगन्धः प्रववौ R. GORR. 2, 100, 21. रा- घवं युक्तशीतोष्णः सेविष्यति मुखो ऽनिलः R. SCHL. 2, 44, 9. RAGH. 1, 38, 2, 13. 4, 78. तासां वदननिश्चातः सिषेवे रावणं तदा R. 5, 14, 24. माधवे मासि वायुसेविते 13, 60. शीतलानिलसेविते वृन्दावे PAÑĀT. 4, 6, 9. मुख- मारुतेन चतुः सेवते ÇĀK. Ch. 63, 7. — 6) mit acc. sich einer Sache hin- geben, obliegen, pflegen, üben, fröhnen, genießen, gebrauchen, häufig ge- brauchen: स्थिरं मनः कृणुते सेवते पुरा RV. 10, 117, 2. भेषजम् AV. 5, 30, 4. Suçr. 1, 150, 5. 2, 408, 2. धर्मम्, अधर्मम् M. 2, 1. 12, 21. नियमान्, य मान् 2, 175. 4, 204. दीक्षाः, श्रुतीः 6, 29. fg. मोक्षम् 35. द्यूतम् 9, 227. श्रु- पायान् 11, 210. निवृत्तं कर्म 12, 90. अध्यात्मयोगनिद्राम् MBH. 1, 1218 (act.). धर्मकामार्थान् 8052. कामं प्रकामं सेव त्वं मया सह विलासिनि 4,